

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

ข้อมูลทั่วไปของป่าชายเลน

ป่าชายเลน

1. นิยาม/ความหมาย

ป่าชายเลนหรือบางครั้งเรียกว่า “ป่าโกงกาง” เนื่องจากมีไม้โกงกางขึ้นอยู่อย่างหนาแน่น มีชื่อเรียกหลายชื่อตามแต่ละท้องถิ่นที่พบป่าชายเลน ภาคกลางเรียกป่านชนิดนี้ว่า “ป่าโกงกาง” ส่วนภาคใต้เรียกว่า “ป่าพังกา” ในภาษาอังกฤษใช้คำว่า “Mangrove Forest” มาจากภาษาโปรตุเกส “Mangue” หรือบางครั้งเรียก “Intertidal Forest” โดยทั่วไปจะพบในเขตร้อนแถบเส้นศูนย์สูตร คือระหว่างเส้นรุ้ง (Latitude) ที่ 27 องศา 30 ลิปดา เหนือและใต้เท่านั้น

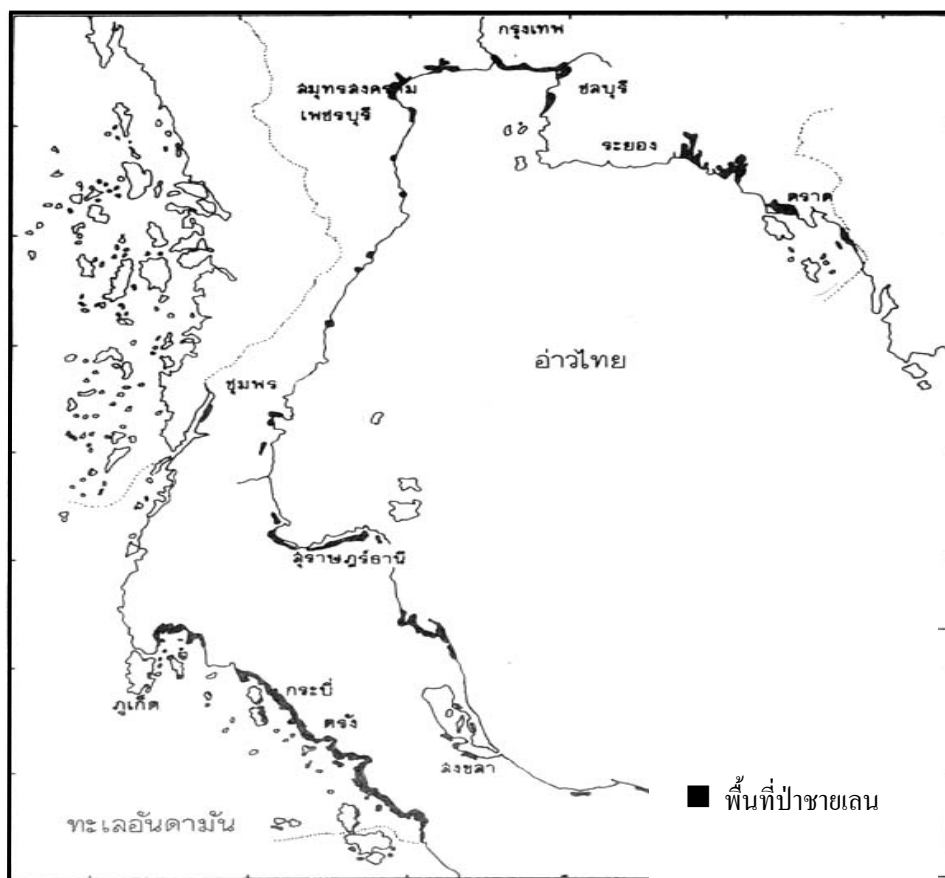
ลักษณะเป็นป่าไม้ผลัดใบ มีต้นไม้ขึ้นอยู่อย่างหนาแน่น แต่ละชนิดมีรากค้ำและรากหายใจแตกต่างกันไป ขึ้นอยู่ตามบริเวณชายฝั่งทะเล ปากแม่น้ำใหญ่ ๆ ทะเลสาบ หรืออ่าว และตามริมชายฝั่งทะเลซึ่งเป็นบริเวณที่มีระดับน้ำทะเลท่วมถึงในช่วงที่น้ำทะเลขึ้นสูงสุด พืชส่วนใหญ่ประกอบด้วยพันธุ์ไม้สกุลโกงกาง (พืชตระกูล, 2546) ตามชายฝั่งทะเลภาคตะวันออกมีอยู่ทุกจังหวัด แต่มีมากที่สุดคือ บริเวณปากแม่น้ำเวพู อำเภอลុង จังหวัดจันทบุรี ในภาคใต้มีอยู่ตามชายฝั่งทะเลทั้งสองด้าน ชายฝั่งด้านตะวันออกมีป่าชายเลนขึ้นอยู่เป็นแห่ง ๆ ตั้งแต่จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ลงไปจนถึงจังหวัดปัตตานี ส่วนทางชายฝั่งด้านตะวันตกมีป่าชายเลนอยู่อย่างหนาแน่นตั้งแต่จังหวัดระนองจนถึงจังหวัดสตูล (กรมป่าไม้, 2532)

สำหรับประเทศไทยสามารถจำแนกป่าชายเลนโดยแยกตามลักษณะพื้นที่และระดับการท่วมถึงของน้ำทะเล แบ่งได้เป็น 4 ประเภท (พืชตระกูล, 2546) ดังนี้

- 1) Basin Forest เป็นป่าชายเลนติดแผ่นดินใหญ่ ได้รับอิทธิพลจากน้ำทะเลน้อยมาก
- 2) Riverine Forest เป็นป่าชายเลนที่ขึ้นอยู่บริเวณฝั่งแม่น้ำใหญ่ ๆ ที่ติดกับอ่าว ทะเล ทะเลสาบ ป่าประเภทนี้มีการขึ้นลงของน้ำทะเลสม่ำเสมอ
- 3) Fringe Forest เป็นป่าชายเลนที่ขึ้นอยู่ตามชายฝั่งทะเลและติดกับผืนแผ่นดินใหญ่ และมีน้ำทะเลท่วมถึงเป็นประจำทุกวัน
- 4) Overwash Forest เป็นป่าชายเลนที่ขึ้นอยู่บนเกาะเล็ก ๆ ถูกน้ำทะเลท่วมหมด เมื่อน้ำขึ้นสูงสุด

2. การกระจายตัวของพื้นที่ป่าชายเลนของประเทศไทย

ป่าชายเลนในประเทศไทย ซึ่งขึ้นอยู่กับการจัดกระจายตามชายฝั่งทะเลภาคตะวันออก ภาคกลางและภาคใต้ นั้นแสดงดังภาพผนวกที่ ก1 จากข้อมูลการสำรวจครั้งล่าสุดเมื่อ พ.ศ. 2547 จากกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่าและพันธุ์พืช ปรากฏว่ามีพื้นที่ป่าชายเลนทั้งหมดประมาณ 1,723,781 ไร่ ป่าชายเลนส่วนใหญ่จะมีมากทางภาคใต้ของประเทศประมาณ 1,521,277 ไร่ หรือ 88.25 % โดยจะพบทั้งทางด้านฝั่งตะวันออกติดกับอ่าวไทย และฝั่งตะวันตกด้านทะเลอันดามัน ส่วนทางภาคตะวันออกมีประมาณ 142,182 ไร่ หรือ 8.25 % และภาคกลางบริเวณอ่าวไทยตอนบนมีป่าชายเลนน้อยมากประมาณ 60,322 ไร่ หรือ 3.5 % ของป่าชายเลนทั้งหมดของประเทศ ดังตารางผนวกที่ ก1 (กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่าและพันธุ์พืช, 2547)

ภาพผนวกที่ ก1 การกระจายตัวของป่าชายเลนของประเทศไทยปี พ.ศ. 2547

ที่มา: กลุ่มงานข้อมูลสารสนเทศและการสื่อสาร (2548)

ตารางผนวกที่ ก1 พื้นที่ป่าชายเลนของประเทศไทยปี พ.ศ. 2547

(หน่วย: ไร่)

จังหวัด / ภาค	พื้นที่จังหวัด	พื้นที่ป่าชายเลน	%พื้นที่ป่าชายเลน	Province/Region
ภาคกลาง	10,281,953.13	60,322.00	3.50	
กรุงเทพมหานคร	978,263.13	1,934.00	0.11	Bangkok
ประจวบคีรีขันธ์	3,979,762.50	1,590.00	0.09	Prachuap Khiri Khan
เพชรบุรี	3,890,711.25	24,032.00	1.39	Phetchaburi
สมุทรปราการ	627,557.50	3,971.00	0.23	Samut Prakan
สมุทรสงคราม	260,441.88	7,972.00	0.46	Samut Songkhram
สมุทรสาคร	545,216.88	20,823.00	1.21	Samut Sakhon
ภาคตะวันออก	14,014,375.00	142,182.00	8.25	
จันทบุรี	3,961,250.00	56,106.00	3.25	Chanthaburi
ฉะเชิงเทรา	3,344,375.00	8,033.00	0.47	Cha Choeng Sao
ชลบุรี	2,726,875.00	2,779.00	0.16	Chon Buri
ตราด	1,761,875.00	64,811.00	3.76	Trat
ระยอง	2,220,000.00	10,453.00	0.61	Rayong
ภาคใต้	41,371,318.13	1,521,277.00	88.25	
กระบี่	2,942,820.00	218,836.00	12.70	Krabi
ชุมพร	3,755,630.00	44,488.00	2.58	Chumphon
ตรัง	3,073,449.38	206,475.00	11.98	Trang
นครศรีธรรมราช	6,214,063.75	175,072.00	10.16	Nakhon Si Thammarat
นราธิวาส	2,797,143.75	62,471.00	3.62	Narathiwat
ปัตตานี	1,212,722.50	23,170.00	1.34	Pattani
พังงา	2,606,809.38	260,696.00	15.12	Phang Nga
พัทลุง	2,140,295.63	60,757.00	3.52	Phatthalung
ภูเก็ต	339,396.25	14,247.00	0.83	Phuket
ระนอง	2,061,278.13	156,822.00	9.10	Ranong
สงขลา	4,621,180.63	29,043.00	1.68	Song Khla
สตูล	1,549,360.63	217,007.00	12.59	Satun
สุราษฎร์ธานี	8,057,168.13	52,193.00	3.03	Surat Thani
รวมทั้งประเทศ	65,667,646.25	1,723,781.00	100	Whole Kingdom

ที่มา: กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่าและพันธุ์พืช (2547)

3. การกำหนดเขตการใช้พื้นที่ป่าชายเลน

ปัจจุบันยังมีการบุกรุกพื้นที่ป่าชายเลนอย่างต่อเนื่องแม้จะไม่รุนแรงอย่างช่วงที่ผ่านมา จึงจำเป็นต้องมีการจำแนกเขตการใช้ประโยชน์เพื่อความสะดวกในการติดตามดูแลรักษาและลดความซ้ำซ้อนของพื้นที่ โดยออกเป็นมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ 15 ธันวาคม 2530 ดังนี้

3.1 เขตอนุรักษ์หรือเขตหวงห้าม คือ พื้นที่ป่าชายเลน ห้ามมิให้ทำการเปลี่ยนแปลงใด ๆ นอกจากปล่อยให้คงอยู่ในสภาพธรรมชาติ เพื่อรักษาสภาพแวดล้อมและระบบนิเวศวิทยา ได้แก่

- 3.1.1 พื้นที่แหล่งรักษาพันธุ์พืชและสัตว์น้ำที่มีค่าทางเศรษฐกิจ
- 3.1.2 พื้นที่แหล่งเพาะพันธุ์พืชและสัตว์น้ำ
- 3.1.3 พื้นที่ที่ง่ายต่อการถูกทำลายและการพังทลายของดิน ได้แก่ หาดทราย หาดเลน เลนงอก ทรายอก เกาะ ถ้ำ และแนวปะการัง
- 3.1.4 พื้นที่ที่มีความสำคัญทางประวัติศาสตร์และโบราณคดี
- 3.1.5 สถานที่ที่เป็นเอกลักษณ์เฉพาะท้องถิ่น
- 3.1.6 เขตอุทยานแห่งชาติ วนอุทยาน แหล่งท่องเที่ยว เขตรักษาพันธุ์สัตว์ และเขตห้ามล่า
- 3.1.7 พื้นที่ป่าที่ควรสงวนไว้เป็นแนวป้องกันลม
- 3.1.8 พื้นที่ที่ควรสงวนไว้เพื่อรักษาสภาพแวดล้อมและระบบนิเวศวิทยา
- 3.1.9 พื้นที่ป่าที่มีความเหมาะสมต่อการสงวนไว้เพื่อใช้เป็นสถานที่สำหรับการศึกษาวิจัย
- 3.1.10 พื้นที่ที่อยู่ห่างไม่น้อยกว่า 20 เมตรจากริมฝั่งแม่น้ำลำคลองธรรมชาติและไม่น้อยกว่า 75 เมตรจากชายฝั่งทะเล

3.2 เขตเศรษฐกิจ แบ่งออกเป็น 2 ประเภท คือ

3.2.1 เขตเศรษฐกิจ ก คือ พื้นที่ป่าเลนที่อนุญาตให้มีการใช้ประโยชน์เฉพาะกิจด้านการป่าไม้ เพื่อผลผลิตที่สม่ำเสมอตามหลักวิชาการป่าไม้ ได้แก่

- 1) พื้นที่ป่าสัมปทานและป่าโครงการ
- 2) พื้นที่ป่าชายเลนนอกเขตสัมปทานที่เหมาะสมต่อการอนุรักษ์ไว้เป็นป่าชุมชน
- 3) พื้นที่สวนป่าเพื่อผลผลิตด้านป่าไม้ของรัฐบาลและเอกชน

3.2.2 เขตเศรษฐกิจ ข คือ พื้นที่ป่าชายเลนที่ยอมให้มีการใช้ประโยชน์ที่ดินและการพัฒนาอื่น ๆ แต่ต้องคำนึงถึงผลดีผลเสียด้านสิ่งแวดล้อมด้วย ได้แก่

- 1) พื้นที่เพื่อการเกษตรกรรม การเลี้ยงสัตว์ การประมง และการทำนาเกลือ

2) พื้นที่อุตสาหกรรมเพื่อการทำเหมืองแร่ สร้างโรงงานอุตสาหกรรม แหล่งการค้า ทำเทียมเรือ และอื่น ๆ

การกำหนดเขตการใช้ประโยชน์พื้นที่ป่าชายเลนครอบคลุมพื้นที่ทั้งหมด 2,327,799 ไร่ เขตเศรษฐกิจ ก 1,248,056 ไร่ และเขตเศรษฐกิจ ข 813,006 ไร่

ตารางผนวกที่ ก2 มติคณะรัฐมนตรีที่เกี่ยวข้องกับป่าชายเลน

มติคณะรัฐมนตรี/เรื่อง	เนื้อหา
1. มติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ 27 มิถุนายน 2521 เรื่อง รายงานการประเมินผลกระทบที่มีต่อสภาพแวดล้อมของป่าชายเลนของโครงการพัฒนาแหล่งชุมชนและสะพานเทียมเรือ หมู่บ้านตำมะลัง อำเภอเมือง จังหวัดสตูล	สาระสำคัญ 1. การอนุญาตให้สร้างทำเทียมเรือหรือการพัฒนา ควรให้ดำเนินการในพื้นที่ป่าเลนเท่าที่จำเป็น และควรเลือกให้มีการตัดถนนผ่านป่าเลนไปยังท่าเรือที่น้อยที่สุด 2. ไม่ควรให้มีการจัดตั้งโรงงานอุตสาหกรรมต่าง ๆ หรือพัฒนาเป็นแหล่งชุมชนในพื้นที่ป่าเลน 3. การจัดทำโครงการพัฒนาใดๆ ที่มีการใช้ประโยชน์หรือแปรสภาพทรัพยากรธรรมชาติควรจะได้มีคณะกรรมการทรัพยากรธรรมชาติชายเลนแห่งชาติและสำนักงานสิ่งแวดล้อมแห่งชาติเข้าร่วมอยู่ด้วย
2. มติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ 19 สิงหาคม 2523 เรื่อง มาตรการการใช้ประโยชน์ในป่าชายเลน	สาระสำคัญ ขอเพิ่มเติมหลักการอีก 4 ข้อ จากมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ 27 มิถุนายน 2521 กล่าวคือ ในกรณีที่มีความจำเป็นจะอนุญาตให้โครงการพัฒนาใดๆ ใช้ป่าชายเลนที่เป็นป่าสงวนแห่งชาติต้องปฏิบัติ ดังนี้ 1. ให้มีมาตรการตรวจสอบภาพถ่ายทางอากาศของบริเวณป่าชายเลนก่อนจะมีการดำเนินการตามโครงการ 2. มิให้มีการถอนสภาพป่าบริเวณที่จัดทำโครงการ เพียงแต่อนุญาตให้ใช้พื้นที่ตามที่ได้รับอนุญาตเท่านั้น 3. มิให้มีการออก สค.1 นส.3 หรือเอกสารสิทธิการใช้ประโยชน์ที่ดินแก่ราษฎรที่เข้ามาอยู่อาศัยในบริเวณนั้น 4. เจ้าของโครงการพัฒนาจะต้องทำการประเมินผลกระทบตามที่คณะกรรมการทรัพยากรธรรมชาติชายเลนแห่งชาติกำหนดไว้

ตารางผนวกที่ ก2 (ต่อ)

มติคณะรัฐมนตรี/เรื่อง	เนื้อหา
5. มติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ 29 มิถุนายน 2525 เรื่อง ขอให้พิจารณาทบทวนมติคณะรัฐมนตรีเกี่ยวกับมาตรการการใช้ประโยชน์ในป่าชายเลน	สาระสำคัญ อนุมัติในหลักการ ตามที่กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ขอผ่อนผันไม่นำมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ 19 สิงหาคม 2523 เกี่ยวกับมาตรการการใช้ประโยชน์ในเขตป่าชายเลน ข้อ 1 (คือมิให้มีการถอนสภาพป่าบริเวณที่จัดทำโครงการแต่อนุญาตให้ใช้พื้นที่บริเวณนั้นตามโครงการที่ได้รับอนุญาตเท่านั้น) มาใช้บังคับแต่กรณีที่มีส่วนราชการต่างๆ ประสงค์จะเข้าใช้ประโยชน์ในป่าชายเลนที่เป็นป่าสงวนแห่งชาติในลักษณะถาวร โดยเห็นควรให้มีการพิจารณาอนุญาตให้ใช้ประโยชน์ป่าชายเลนที่เป็นป่าสงวนแห่งชาติเท่าที่จำเป็นและให้มีการกำหนดขอบเขตไว้โดยชัดเจนและให้กรมป่าไม้พิจารณาดำเนินการต่อไป
6. มติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ 1 มีนาคม 2526 เรื่อง มติคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ เรื่อง ข้อเสนอแนะจากแนวทางดำเนินการและมาตรการปฏิบัติจากรายงานสถานการณ์สิ่งแวดล้อม ปี พ.ศ.2523	สาระสำคัญ 1. เร่งรัดกรมป่าไม้และกรมพัฒนาที่ดินกำหนดพื้นที่และจัดแบ่งพื้นที่บริเวณป่าชายเลนโดยมีข้อมูลเพียงพอ 2. ให้สำนักงานคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ จัดให้มีการสัมมนา และฝึกอบรมระยะสั้นเกี่ยวกับการอนุรักษ์ป่าชายเลนตลอดจนการเผยแพร่ความรู้ เพื่อให้สามารถแก้ปัญหาให้ถูกต้อง โดยให้มหาวิทยาลัยให้การสนับสนุนด้านวิชาการ 3. เร่งรัดกรมป่าไม้ร่วมกับกรมอัยการดำเนินการ แก้ไขปรับปรุงกฎหมาย และข้อบังคับการใช้และการอนุรักษ์ป่าชายเลน โดยให้ครอบคลุมถึงผลกระทบที่มีต่อทรัพยากรที่อยู่ใกล้เคียงเพื่อให้มีผลในทางปฏิบัติและนำไปใช้อย่างมีประสิทธิภาพ 4. ให้สำนักงานคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ดำเนินการศึกษาวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อมจากโครงการพัฒนาต่างๆ ทั้งที่เป็นโครงการของรัฐและเอกชน ที่มีผลกระทบต่อทรัพยากรป่าชายเลน

ตารางผนวกที่ ก2 (ต่อ)

มติคณะรัฐมนตรี/เรื่อง	เนื้อหา
5. มติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ 9 สิงหาคม 2526 เรื่อง นโยบายการอนุญาตทำไม้ป่าเลน โดยให้สัมปทานระยะยาว (15 ปี)	สาระสำคัญ อนุมัติในหลักการให้มีการอนุญาตไม้ป่าเลนโดยการให้สัมปทานระยะยาว (15 ปี) โดยวิธีประมูลเฉพาะคนไทยในท้องที่ป่าเลนนั้นอยู่ในเขต หรือคนไทยในจังหวัดใกล้เคียง ตามนัยมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ 4 มกราคม 2509 ต่อไปอีก ตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขสัมปทาน
6. มติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ 1 พฤษภาคม 2527 เรื่อง ข้อเสนอแนะจากการสัมมนาระบบนิเวศวิทยาป่าชายเลน ครั้งที่ 4	สาระสำคัญ เห็นชอบเกี่ยวกับข้อเสนอแนะจากการสัมมนา ระบบนิเวศวิทยาป่าชายเลน ครั้งที่ 4 รวม 3 ประการ และให้กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ รับไปพิจารณาดำเนินการต่อไป สำหรับข้อเสนอแนะมีดังนี้ 1. ให้กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ดำเนินการกำหนดเขตการใช้พื้นที่ป่าชายเลนให้แน่นอน ซึ่งอาจจะกำหนดเป็น 3 เขต คือ เขตสงวน เขตอนุรักษ์และเขตพัฒนาให้มีกฎหมายรองรับ 2. ส่งเสริมและเร่งรัดให้มีการศึกษาวิจัยระบบนิเวศน์อย่างสมบูรณ์ เพื่อให้ทราบข้อมูลพื้นฐานของสิ่งต่างๆ ที่อยู่ในวงจรระบบนิเวศน์ป่าชายเลน ศึกษาความสัมพันธ์เกี่ยวเนื่อง ตลอดจนผลกระทบต่างๆ ที่จะเกิดขึ้นโดยกำหนดวิธีการศึกษาให้อยู่ในมาตรฐานเดียวกัน และให้มีการตั้งศูนย์วิจัยป่าเลนที่จังหวัดระนอง โดยให้กรมป่าไม้ดำเนินการร่วมกับสำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติและกรมประมง 3. ควรให้มีการฟื้นฟูสภาพป่าชายเลน โดยการส่งเสริมการปลูกสร้างสวนป่าชายเลนให้มากขึ้น ทั้งภาครัฐบาลและภาคเอกชน และควรสนับสนุนการจัดการทรัพยากรธรรมชาติชายเลนแบบการบำรุงป่าชายเลนผสมการพัฒนาสัตว์น้ำ (Silvo-fishery)

ตารางผนวกที่ ก2 (ต่อ)

มติคณะรัฐมนตรี/เรื่อง	เนื้อหา
7. มติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ 3 กรกฎาคม 2527 เรื่อง มติคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ เรื่อง แนวนโยบายและมาตรการการรักษาสภาพสิ่งแวดล้อม จังหวัดภูเก็ต	สาระสำคัญ 1. เห็นชอบและอนุมัติแนวนโยบายและมาตรการการรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม จังหวัดภูเก็ตตามมติคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ 2. ให้กรมทรัพยากรธรณี กระทรวงอุตสาหกรรม ดำเนินการ แก่กฎหมายและระเบียบข้อบังคับที่เกี่ยวข้องต่างๆ ให้เป็นไปตามแนวนโยบาย ดังกล่าวด้วย นโยบายหลักมี 7 ข้อ คือ นโยบาย 1 กำหนดพื้นที่หรือขอบเขตเพื่อการทำเหมืองแร่ในทะเลบริเวณฝั่งตะวันตกของจังหวัดภูเก็ตสำหรับเป็นแนวทางการวางแผนพัฒนาทรัพยากรแร่ในบริเวณนี้ นโยบาย 2 กำหนดมาตรการและดำเนินการเพื่อป้องกันคุณภาพสิ่งแวดล้อมเสื่อมโทรมจากการทำเหมืองแร่ในทะเล โดยคำนึงถึงความสมดุลระหว่างผลประโยชน์ของรัฐที่พึงจะได้รับจากกิจการทำเหมืองแร่กับผลกระทบทางสิ่งแวดล้อม นโยบาย 3 ให้มีการติดตามตรวจสอบคุณภาพสิ่งแวดล้อม บริเวณที่มีการทำเหมืองแร่ในทะเลจังหวัดภูเก็ต นโยบาย 4 ส่งเสริมให้มีการทำเหมืองแร่แก่บริษัทที่มีทุนส่วนใหญ่ของคนไทยซึ่งมีอุปกรณ์ในการขุดแร่ และแร่ที่มีประสิทธิภาพเพื่อลดการสูญเสียของทรัพยากร อันจะเป็นการสนับสนุนให้เกิดการใช้ทรัพยากรเพื่อประโยชน์สูงสุด นโยบาย 5 ควบคุมกิจการจากบนบกตลอดแนวชายฝั่งทะเลของจังหวัดภูเก็ตเพื่อมิให้เกิดผลกระทบต่อบริเวณชายฝั่งและท้องทะเล

ตารางผนวกที่ ก2 (ต่อ)

มติคณะรัฐมนตรี/เรื่อง	เนื้อหา
7. มติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ 3 กรกฎาคม 2527 เรื่อง มติคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ เรื่อง แนวนโยบายและมาตรการการรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม จังหวัดภูเก็ต (ต่อ)	นโยบาย 6 ส่งเสริมการศึกษาวิจัยในอันที่จะสนับสนุนการป้องกันผลกระทบสิ่งแวดล้อมจากการทำเหมืองแร่ นโยบาย 7 อนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติทางทะเลบริเวณชายฝั่งทะเลจังหวัดภูเก็ต
8. มติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ 18 มีนาคม 2529	สาระสำคัญ เห็นชอบกับมติของคณะกรรมการรัฐมนตรีฝ่ายเศรษฐกิจ ซึ่งอนุมัติหลักการของแผนพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมในช่วงแผนพัฒนาฉบับที่ 6 ประจำปีงบประมาณ 2530 ซึ่งสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติเสนอ ซึ่งมีสาระสำคัญดังนี้ 1. ขอความเห็นชอบในหลักการของวัตถุประสงค์และกลยุทธ์การพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ซึ่งมีรายละเอียดสรุปได้ดังนี้ 1.1 วัตถุประสงค์ เพื่อให้การผลิตและการใช้ทรัพยากรธรรมชาติมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น ลดปัญหาความขัดแย้งในการใช้ประโยชน์ระหว่างทรัพยากรธรรมชาติแต่ละชนิดเพื่อให้มีการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติไว้ใช้ประโยชน์ในอนาคต 1.2 กลยุทธ์ เพื่อให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์เห็นควรกำหนดกลยุทธ์ในการพัฒนาไว้ 3 ประการ คือ (1) สร้างระบบการประสานงาน การพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติให้สอดคล้อง และเชื่อมโยงกับแผนงานการพัฒนาด้านอื่นๆ (2) จัดทำเครื่องมือประสานงานการบริหารทรัพยากรธรรมชาติ (3) จะใช้องค์กรระดับท้องถิ่นให้เป็นกลไกที่สำคัญในการบริหารทรัพยากรธรรมชาติให้มากขึ้น รวมทั้ง

ตารางผนวกที่ ก2 (ต่อ)

มติคณะรัฐมนตรี/เรื่อง	เนื้อหา
8. มติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ 18 มีนาคม 2529 (ต่อ)	บทบาทของประธานเพิ่มเติมด้วย ทั้งนี้ในการบริหารและจัดการทรัพยากรธรรมชาติ จำเป็นต้องมีการควบคุมให้มีการปฏิบัติตามอย่างเคร่งครัด โดยเฉพาะอย่างยิ่งการปรับปรุงระเบียบวิธีการ และ กฎหมายเพื่อให้สามารถดำเนินการได้อย่างมีประสิทธิภาพ 2. อนุมัติแผนงาน โครงการ ของ แผนพัฒนา ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม สำหรับโครงการใหม่ ที่จะเริ่มในปีงบประมาณ 2530 รวม 5 โครงการฯ คือ 2.1 ประโยชน์ที่ดินตามแผนการใช้ที่ดินของกรม พัฒนาที่ดินและกรมส่งเสริมการเกษตร ซึ่งใช้งบประมาณ 3.0 ล้านบาท 2.2 โครงการปรับปรุงระบบการจำแนกและ กรรมสิทธิ์ที่ดิน ของกรมป่าไม้และกรมพัฒนาที่ดิน ซึ่งใช้ งบประมาณ 37.6 ล้านบาท 2.3 โครงการจัดทำแผนแม่บทและการจัดการพื้นที่ อุทยานแห่งชาติเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าของกรมป่าไม้ สำนักงานคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ การท่องเที่ยว แห่งประเทศไทย ซึ่งใช้งบประมาณ 5.82 ล้านบาท 2.4 โครงการวางแผนการพัฒนาและจัดการ ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมบริเวณพื้นที่ชายฝั่ง ทะเลทั่วประเทศ ของสำนักงานคณะกรรมการสิ่งแวดล้อม แห่งชาติ กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ และการท่องเที่ยว แห่งประเทศไทย ซึ่งใช้งบประมาณ 1.06 ล้านบาท 2.5 โครงการศึกษาเพื่อแก้ปัญหาสารพิษของ สำนักงานคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติกระทรวง อุตสาหกรรม กระทรวงสาธารณสุข กระทรวงเกษตรและ สหกรณ์ และสถาบันอุดมศึกษาซึ่งใช้งบประมาณ 1.44 ล้าน บาท งบประมาณของ 5 โครงการ ดังกล่าว รวมทั้งสิ้น 48.92 ล้านบาท

ตารางผนวกที่ ก2 (ต่อ)

มติคณะรัฐมนตรี/เรื่อง	เนื้อหา
9. มติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ 15 ธันวาคม 2530 เรื่อง การจำแนกเขตการใช้ประโยชน์ที่ดินในพื้นที่ป่าชายเลนของประเทศไทย	สาระสำคัญ 1. เห็นชอบด้วยกับแนวทาง และผลการจำแนกเขตการใช้ประโยชน์ที่ดินป่าชายเลนในรายงานผลการจำแนกการใช้ประโยชน์ที่ดินในพื้นที่ป่าชายเลนประเทศไทยตามที่กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ เสนอให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องถือปฏิบัติ 2. ให้กระทรวงเกษตรและสหกรณ์รับข้อสังเกตของคณะรัฐมนตรีไปพิจารณาด้วย ดังนี้ 2.1 ควรเพิ่มเติมข้อความว่า “ป้องกันคลื่นและกระแสน้ำ” ไว้ในข้อ 1.7 เขตอนุรักษ์ด้วยหรือไม่ 2.2 ควรกำหนดให้จัดตั้งคณะกรรมการทรัพยากรธรรมชาติชายเลนระดับจังหวัดเพื่อกำหนดมาตรการในการอนุรักษ์และพัฒนาป่าชายเลนให้เหมาะสมกับสภาพภูมิประเทศและสิ่งแวดล้อม รวมทั้งควบคุมดูแลให้มีการปฏิบัติตามเขตการใช้ประโยชน์ที่ดินป่าชายเลนที่จำแนกไว้โดยเคร่งรัด 2.3 ควรจัดให้มีหลักเขตในพื้นที่ที่อยู่ในเขตอนุรักษ์ทุกๆ 100 เมตร ที่สามารถเห็นได้เด่นชัด เพื่อป้องกันการบุกรุกทำลายป่าชายเลน 2.4 กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ควรเร่งรัดฟื้นฟูสภาพป่าชายเลนให้มากขึ้นทั้งนี้อาจขอรับการสนับสนุนช่วยเหลือจากกระทรวงมหาดไทย (กรมราชทัณฑ์) ในด้านแรงงานนักโทษที่จะดำเนินการดังกล่าวได้ทางหนึ่ง
10. มติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ 20 ธันวาคม 2531 เรื่อง การพิจารณาแก้ไขปัญหาการรุกรุกที่ดินในพื้นที่ป่าชายเลนภาคตะวันออก	สาระสำคัญ 1. ให้กระทรวงเกษตรและสหกรณ์รับความเห็นของคณะกรรมการทรัพยากรธรรมชาติชายเลนแห่งชาติ และข้อสังเกตของคณะรัฐมนตรีไปพิจารณา ทั้งนี้การกำหนดมาตรการแก้ไขปัญหานั้นขอให้นำไปปฏิบัติได้จริงแล้วนำเสนอคณะรัฐมนตรีพิจารณาอีกครั้งหนึ่ง

ตารางผนวกที่ ก2 (ต่อ)

มติคณะรัฐมนตรี/เรื่อง	เนื้อหา
10. มติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ 20 ธันวาคม 2531 เรื่อง การพิจารณาแก้ไขปัญหาการบุกรุกที่ดินในพื้นที่ป่าชายเลนภาคตะวันออก (ต่อ)	2. กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ได้เสนอมาตรการผ่อนผันตามมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ 15 ธันวาคม 2530 เกี่ยวกับเรื่อง การพิจารณาแก้ไขปัญหาการบุกรุกที่ดินในพื้นที่ป่าชายเลนภาคตะวันออกให้คณะรัฐมนตรีพิจารณาให้ความเห็นชอบ 3. ความเห็นคณะกรรมการทรัพยากรธรรมชาติชายเลนแห่งชาติ มีดังนี้ 3.1 มาตรการการใช้ประโยชน์ที่ดินในพื้นที่ป่าชายเลนเขตอนุรักษ์ เขตเศรษฐกิจ ก. และ ข. ตามมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ 15 ธันวาคม 2530 นั้น ควรถือปฏิบัติเป็นบรรทัดฐานต่อไปได้ เว้นแต่กรณีที่มีปัญหาตามข้อ 2 ให้พิจารณาโดยมีเงื่อนไขเป็นรายๆ ไป 3.2 เขตเศรษฐกิจ ก. หรือ ข. ที่ทำนาถ้ำหรือสร้างคันคูไว้ก่อนจะมีมติรัฐมนตรีเมื่อวันที่ 15 ธันวาคม 2530 ผ่อนผันเข้าทำประโยชน์ได้โดยมีเงื่อนไขดังนี้ 3.2.1 ผู้ได้รับอนุญาตจะต้องดูแลพื้นที่ใกล้เคียงมิให้มีการบุกรุกเพิ่มขึ้นอีก หากฝ่าฝืนทางราชการจะเพิกถอนการอนุญาต โดยเรียกชดเชยค่าเสียหายไม่ได้ 3.2.2 ผู้รับอนุญาตที่ทำลายสวนป่าของรัฐจะต้องจ่ายเงินค่าปลูกป่าให้ทางราชการเท่ากับจำนวนพื้นที่ที่ได้รับอนุญาต ที่ทางราชการกำหนดเงื่อนไขนี้ ใช้ในพื้นที่เศรษฐกิจ ข. 3.2.3 การผ่อนผันในเขตเศรษฐกิจ ก. ให้สิ้นสุดในวันที่ 15 ธันวาคม 2536 โดยมีให้มีการผ่อนผันอีกต่อไป ส่วนผู้ที่บุกรุกป่าชายเลนภายหลังมติคณะรัฐมนตรีดังกล่าว ให้ดำเนินการตามกฎหมายต่อไป 3.3 พื้นที่เศรษฐกิจ ก. ที่มีได้เป็นป่าสงวนแห่งชาติหรือป่าไม้ถาวรของชาติ หากเห็นสมควรประกาศเป็นป่าสงวนแห่งชาติ ก็ให้ดำเนินการ

ตารางผนวกที่ ก2 (ต่อ)

มติคณะรัฐมนตรี/เรื่อง	เนื้อหา
10. มติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ 20 ธันวาคม 2531 เรื่อง การพิจารณาแก้ไขปัญหาการรุกรุกที่ดินในพื้นที่ป่าชายเลนภาคตะวันออก	3.4 พื้นที่เศรษฐกิจ ก. ที่มีได้เป็นป่าสงวนแห่งชาติ หรือป่าไม้ถาวรของชาติ หากเห็นสมควรประกาศเป็นป่าสงวนแห่งชาติ ก็ให้ดำเนินการ 3.5 ในเขตเศรษฐกิจ ก. หรือ ข. ที่ได้รับการผ่อนผันให้ราษฎรใช้ที่ดินให้ถูกต้องตามกฎหมาย หากไม่ยอมขออนุญาตโดยอ้างกรรมสิทธิ์ที่ดิน ก็ให้ส่งเรื่องให้ผู้ว่าราชการจังหวัดนั้นๆ พิจารณาดำเนินการเป็นรายๆ ไป 3.6 ควรมีมาตรการเสริมการบุกรุกพื้นที่ป่าเพื่อนากุ้ง ดังนี้ 3.6.1 เพิ่มอัตราค่าธรรมเนียมขอใช้พื้นที่ 3.6.2 ส่งเสริมการเลี้ยงกุ้งในกระชังและเลี้ยงหอย 3.6.3 ให้การสนับสนุนด้านชลประทานการจัดรูปที่ดินและอื่นๆ ให้ทำนากุ้งได้อย่างมีประสิทธิภาพสูงต่อไป 3.6.4 ในการทำนากุ้งขนาดใหญ่แบบพัฒนา ให้จัดสรรประโยชน์ที่เป็นธรรมและเหมาะสม เพื่อป้องกันการไปบุกรุกป่าแห่งใหม่
11. มติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ 6 มิถุนายน 2532 (มติที่ 12) เรื่องรายงานของคณะกรรมการฯ การพิจารณาศึกษาปัญหาวัตถุดิบ อาหารสัตว์มีราคาแพง ปัญหาการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำบริเวณชายฝั่งและปัญหาที่มีผลกระทบในการดำเนินการในพื้นที่เขตป่าสงวนแห่งชาติ ต.คลองตะเภา อ.สนามชัยเขต จ. ฉะเชิงเทรา	สาระสำคัญ ไม่มีส่วนเกี่ยวข้องกับป่าชายเลนโดยตรง

ตารางผนวกที่ ก2 (ต่อ)

มติคณะรัฐมนตรี/เรื่อง	เนื้อหา
12. มติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ 1 สิงหาคม 2532 เรื่องการสงวนและคุ้มครองป่าชายเลน (จ.สุราษฎร์ธานี และ จ.นครศรีธรรมราช)	สาระสำคัญ 1. รักษาป่าชายเลนที่เหลืออยู่ให้ได้ทั้งหมด รวมทั้งฟื้นฟูและเพิ่มพื้นที่ป่าชายเลน ตลอดแนวชายฝั่งทะเล และหาดเลนนอกใหม่ ให้มีความกว้างไม่น้อยกว่า 100 เมตร 2. จัดระบบการใช้ประโยชน์พื้นที่ป่าชายเลนในปัจจุบันให้เหมาะสมและมีประสิทธิภาพ 3. ป้องกันและปราบปรามการบุกรุกป่าชายเลนที่เหลืออยู่ 4. รณรงค์ให้ประชาชนและผู้บุกรุกป่าชายเลนเข้าใจถึงความสำคัญของป่าชายเลน และให้ความร่วมมือในการอนุรักษ์ป่าชายเลนภายในเวลา 5 ปี
13. มติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ 6 กุมภาพันธ์ 2533 เรื่องการพิจารณาแก้ไขปัญหาการบุกรุกที่ดินในพื้นที่ป่าชายเลนภาคตะวันออก	สาระสำคัญ 1. ให้ความเห็นชอบมาตรการเพื่อแก้ไขการบุกรุกที่ดินในพื้นที่ป่าชายเลน ภาคตะวันออก 2. อนุมัติโครงการปรับปรุงหน่วยจัดการป่าชายเลน ที่ อ.ขลุง จ.จันทบุรี และที่ อ.แหลมงอบ จ.ตราด รองรับมาตรการ การแก้ไขปัญหาของการบุกรุกที่ดินในพื้นที่ป่าชายเลนภาคตะวันออก ตามความเห็นสำนักงานประมง
14. มติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ 27 กุมภาพันธ์ 2533 เรื่องข้อเสนอแนะจากการสัมมนาระบบนิเวศป่าชายเลน ครั้งที่ 6	สาระสำคัญ เห็นชอบข้อเสนอแนะจากการสัมมนาระบบนิเวศป่าชายเลน ครั้งที่ 6 รวม 8 ข้อ ดังนี้ 1. ให้บรรจุแผนพัฒนาป่าชายเลนไว้ในแผนพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ 2. จัดทำแผนปฏิบัติในเรื่องการจัดการและการใช้ประโยชน์พื้นที่ป่าชายเลนในระดับจังหวัด

ตารางผนวกที่ ก2 (ต่อ)

มติคณะรัฐมนตรี/เรื่อง	เนื้อหา
14. มติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ 27 กุมภาพันธ์ 2533 เรื่องข้อเสนอแนะจากการสัมมนาระบบนิเวศป่าชายเลน ครั้งที่ 6 (ต่อ)	3. สนับสนุนให้หน่วยงานของรัฐใช้ประโยชน์ภาพถ่ายจากดาวเทียม ในการวิจัยและการจัดการทรัพยากรป่าชายเลน ให้เต็มตามสมรรถนะ 4. เร่งรัดให้มีการปลูกป่าชายเลน โดยเลือกพันธุ์ไม้ที่เหมาะสมกับสภาพแวดล้อมและระบบนิเวศและส่งเสริมการอนุรักษ์พันธุ์ไม้ ทั้งนี้ให้มีการจัดตั้งศูนย์รวบรวมและผลิตกล้าไม้ป่าชายเลนเพื่อให้เพียงพอกับปริมาณการปลูกป่า 5. ให้มีมาตรการป้องกันและควบคุมคุณภาพสิ่งแวดล้อมบริเวณป่าชายเลนและชายฝั่งทะเลโดยรอบ 6. ให้จัดตั้งศูนย์รวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับระบบนิเวศป่าชายเลนระดับประเทศขึ้นในสำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ 7. สนับสนุนและส่งเสริม ให้ประชาชนทุกระดับโดยเน้นประชาชนในท้องถิ่นและหน่วยงานในระดับภูมิภาคและระดับท้องถิ่นมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์และพัฒนาทรัพยากรป่าชายเลน โดยให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการประสานงานการข่าวสารและความรู้ที่ถูกต้องรวมทั้งการเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ทุกรูปแบบ ทั้งนี้รัฐควรจัดสรรงบประมาณให้เพียงพอเพื่อดำเนินการในเรื่องนี้ 8. ให้เพิ่มอัตราค่าจ้างและงบประมาณในด้านการจัดการทรัพยากรป่าชายเลน โดยให้รับข้อสังเกตและข้อเสนอแนะของสำนักงาน ก.พ. กระทรวงอุตสาหกรรม สำนักงานงบประมาณ สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ กระทรวงมหาดไทย และกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ไปพิจารณาดำเนินการด้วย

ตารางผนวกที่ ก2 (ต่อ)

มติคณะรัฐมนตรี/เรื่อง	เนื้อหา
15. มติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ 4 มิถุนายน 2534 เรื่อง มติคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ เรื่อง มาตรการเร่งด่วนการจัดการทรัพยากรชายฝั่งทะเลด้านป่าชายเลนและปะการัง พ.ศ. 2535-2536	สาระสำคัญ เห็นชอบในหลักการมาตรการเร่งด่วนการจัดการทรัพยากรชายฝั่งทะเลด้านป่าชายเลนและปะการัง และการจัดวางระบบการติดตามและตรวจสอบ ดังนี้ 1. การจัดทำแผนการจัดการป่าชายเลนระดับจังหวัด 2. การจัดทำเครื่องหมายแสดงแนวเขตพื้นที่ป่าชายเลน 3. การปลูกป่าชายเลนและการจัดทำแหล่งผลิตพันธุ์ไม้ 4. การป้องกันการบุกรุกพื้นที่ป่าชายเลนและการประชาสัมพันธ์ 5. การติดตามผล 6. การสนับสนุนด้านงบประมาณ
16. มติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ 23 กรกฎาคม 2534 เรื่องรายงานการศึกษาสถานภาพปัจจุบันของป่าไม้ชายเลนและปะการังของประเทศ	สาระสำคัญ 1. รับทราบรายงานการศึกษาสถานภาพปัจจุบันของป่าชายเลนและปะการังของประเทศ ตามที่สำนักงานงบประมาณเสนอ 2. ให้คณะกรรมการนโยบายป่าไม้แห่งชาติรับมาตรการเด็ดขาดที่จะสามารถหยุดยั้งการทำลายป่าไม้ชายเลน ของประเทศให้ได้ตามความเห็นของสำนักงานงบประมาณไปพิจารณาเพื่อให้บังเกิดผลในทางปฏิบัติที่เป็นรูปธรรมแล้วรายงานให้คณะรัฐมนตรีพิจารณาภายใน 30 วัน 3. ให้ระงับการใช้ประโยชน์ในพื้นที่ป่าชายเลนโดยเด็ดขาด โดยให้กระทรวงมหาดไทยรับไปดำเนินการส่งการไปยังจังหวัดที่เกี่ยวข้องให้จัดตั้งคณะกรรมการระดับจังหวัดประกอบด้วยเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องเพื่อหยุดยั้งการบุกรุกที่ดินในเขตป่าไม้ชายเลน และระงับการพิจารณาขออนุญาตให้ประโยชน์ในพื้นที่ป่าชายเลนของทางราชการ ให้ธนาคารแห่งประเทศไทยรับไปกำกับดูแลเกี่ยวกับการให้สินเชื่อของธนาคารพาณิชย์โดยขอความร่วมมือ

ตารางผนวกที่ ก2 (ต่อ)

มติคณะรัฐมนตรี/เรื่อง	เนื้อหา
16. มติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ 23 กรกฎาคม 2534 เรื่องรายงานการศึกษาสถานภาพปัจจุบันของป่าไม้ชายเลนและปะการังของประเทศ	ธนาคารพาณิชย์ให้ระงับการให้สินเชื่อแก่โครงการต่างๆ ที่จะเป็นการบุกรุกทำลายพื้นที่ในเขตป่าชายเลน หรือเป็นโครงการที่จะเปลี่ยนสภาพป่าไม้ชายเลน
17. มติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ 27 สิงหาคม 2534 เรื่อง มติคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ เรื่องแผนปฏิบัติการจัดการทรัพยากรและสิ่งแวดล้อมชายฝั่งทะเล จ.ภูเก็ต บริเวณหาดป่าตอง กระรน กะตะ	สาระสำคัญ 1. เห็นควรให้ความเห็นชอบในหลักการตามมติคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติและให้ส่วนราชการที่เกี่ยวข้องรับไปดำเนินการต่อ 2. ให้คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติรับไปดำเนินการจัดวางระบบในการติดตามประเมินผลการปฏิบัติตามแผนปฏิบัติการ 5 แผนงาน ที่กำหนดให้บังเกิดผลในทางปฏิบัติที่เป็นรูปธรรม สำหรับแผนงานเร่งด่วนที่มีความจำเป็นต้องดำเนินงานในปี 2535 มี 5 แผนงาน ดังนี้ (1) แผนงานจัดการคุณภาพน้ำ (2) แผนงานจัดการมูลฝอย (3) แผนงานจัดการใช้ประโยชน์ที่ดิน (4) แผนงานจัดการปะการัง (5) แผนงานสร้างจิตสำนึกและประชาสัมพันธ์
18. มติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ 17 กุมภาพันธ์ 2535 เรื่องมติคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ เรื่องนโยบายมาตรการและแผนปฏิบัติการจัดการทรัพยากรและสิ่งแวดล้อมชายฝั่งทะเลของประเทศ	สาระสำคัญ 1. คณะรัฐมนตรีมีมติอนุมัติตามข้อเสนอของคณะกรรมการกลั่นกรองฯ ฝ่ายเศรษฐกิจตามที่ได้เสนอว่า ควรให้ความเห็นชอบในหลักการของนโยบายมาตรการและแผนปฏิบัติการจัดการ ทรัพยากรและสิ่งแวดล้อมชายฝั่งทะเลตามมติคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ 2. อนุมัติให้ดำเนินการตามที่กระทรวงวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และพลังงานเสนอ โดยให้เร่งรัดติดตามผลการดำเนินการตามแผนปฏิบัติการอย่างใกล้ชิด เพื่อให้การ

ตารางผนวกที่ ก2 (ต่อ)

มติคณะรัฐมนตรี/เรื่อง	เนื้อหา
18. มติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ 17 กุมภาพันธ์ 2535 เรื่องมติคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ เรื่องนโยบายมาตรการและแผนปฏิบัติการจัดการทรัพยากรและสิ่งแวดล้อมชายฝั่งทะเลของประเทศ (ต่อ)	ปฏิบัติการบรรลุผลสำเร็จตามแผนงาน/โครงการที่กำหนด 3. นโยบายและมาตรการ - ด้านดินและการใช้ที่ดิน - ด้านแหล่งน้ำและคุณภาพน้ำ - ด้านแนวปะการัง - ด้านป่าชายเลน - ด้านการประมงเพาะเลี้ยง - ด้านแร่ธาตุ - ด้านชุมชนเมืองอุตสาหกรรมและการท่องเที่ยว 4. แผนปฏิบัติการจัดการทรัพยากรและสิ่งแวดล้อมชายฝั่งทะเล - การจัดการใช้ประโยชน์ที่ดิน - การจัดการคุณภาพน้ำ - การจัดการขยะมูลฝอย - การจัดการปะการัง - การจัดการป่าชายเลน - การจัดการประมงและเพาะเลี้ยง - การสร้างจิตสำนึกและประชาสัมพันธ์ - การพัฒนาระบบการบริหารและแผนการจัดการทรัพยากรชายฝั่ง 5. แผนปฏิบัติการจัดการฯ โดยแบ่งตามลำดับความสำคัญ - กลุ่มที่ 1 แผนงานที่ต้องดำเนินการให้ทันในปี 2535 เพื่อแก้ปัญหาความเสื่อมโทรมของทรัพยากรและสิ่งแวดล้อมที่มีความรุนแรงโดยเร่งด่วน - กลุ่มที่ 2 แผนงานเร่งด่วนเพื่อบรรเทาและป้องกันปัญหาความเสื่อมโทรมของทรัพยากรและสิ่งแวดล้อมชายฝั่งทะเล

ตารางผนวกที่ ก2 (ต่อ)

มติคณะรัฐมนตรี/เรื่อง	เนื้อหา
18. มติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ 17 กุมภาพันธ์ 2535 เรื่องมติคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ เรื่องนโยบายมาตรการและแผนปฏิบัติการจัดการทรัพยากรและสิ่งแวดล้อมชายฝั่งทะเลของประเทศ (ต่อ)	- กลุ่มที่ 3 แผนงานระยะยาวที่จะต้องดำเนินการ โดยต่อเนื่อง เพื่อให้การจัดการทรัพยากรและสิ่งแวดล้อมชายฝั่งเป็นไปโดยสอดคล้องกับทิศทางการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ
19. มติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ 3 มีนาคม 2535 เรื่องมติคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ เรื่องแผนแม่บทการจัดการปะการังของประเทศ	สาระสำคัญ 1. เห็นควรให้ความเห็นชอบในหลักการของแผนแม่บทการจัดการปะการังของประเทศตามมติคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติและเห็นควรอนุมัติให้ดำเนินการตามที่กระทรวงวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและการพลังงานเสนอ โดยให้เร่งรัดการติดตามผลการดำเนินงานตามแผนแม่บทฯ อย่างใกล้ชิด เพื่อให้การดำเนินงานตามแผนแม่บทฯ อย่างใกล้ชิด เพื่อให้การปฏิบัติบรรลุผลสำเร็จอย่างแท้จริง 2. เห็นควรมอบให้สำนักงานคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติร่วมกับสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ และสำนักงานประมาณเป็นหน่วยประสาน และติดตามผลการปฏิบัติตามนโยบายมาตรการ และแผนการปฏิบัติการตลอดจนแผนแม่บทเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมที่คณะรัฐมนตรี ได้มีมติอนุมัติไปแล้ว เพื่อให้ทราบว่าส่วนราชการที่รับผิดชอบได้ปฏิบัติตามบังเกิดผลเป็นประการใด แล้วรายงานคณะรัฐมนตรีทราบเป็นระยะๆ ต่อไป 3. กำหนดเขตการใช้ประโยชน์ในแนวปะการังออกเป็น 3 เขต คือ 3.1 เขตการใช้ประโยชน์เพื่อการท่องเที่ยวและนันทนาการ แยกเป็น

ตารางผนวกที่ ก2 (ต่อ)

มติคณะรัฐมนตรี/เรื่อง	เนื้อหา
19. มติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ 3 มีนาคม 2535 เรื่องมติคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ เรื่องแผนแม่บทการจัดการปะการังของประเทศ (ต่อ)	- เขตการท่องเที่ยวหนาแน่น - เขตท่องเที่ยวธรรมชาติ 3.2 เขตการดูแลท้องถิ่น 3.3 เขตการอนุรักษ์เพื่อความสมดุลของระบบนิเวศและการวิจัยพร้อมมาตรการแต่ละเขต
20. มติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ 27 เมษายน 2536 เรื่องมติคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ เรื่องนโยบายและแผนการจัดการสิ่งแวดล้อม ประจำปี 2537	สาระสำคัญ 1. เห็นชอบในหลักการ โครงการ/มาตรการเสริมตามนโยบายและแผนการจัดการสิ่งแวดล้อม ประจำปี 2537 รวม 28 โครงการใหม่ และ 21 มาตรการเสริมรวมทั้งเร่งรัดการดำเนินการตามโครงการต่อเนื่อง 29 โครงการและอนุมัติให้ดำเนินการต่อไปได้ตามที่กระทรวงวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และสิ่งแวดล้อมเสนอ 2. ให้กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ กระทรวงมหาดไทย กระทรวงอุตสาหกรรม กระทรวงสาธารณสุข กระทรวงคมนาคม กระทรวงศึกษาธิการและกระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีและสิ่งแวดล้อม จัดทำรายละเอียดของโครงการในข้อ 1 เสนอสำนักงานประมาณให้ทันต่อการจัดทำงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2537 และให้สำนักงานประมาณพิจารณาจัดสรรงบประมาณให้กับโครงการดังกล่าวตามความเหมาะสม 3. ให้จังหวัดต่างๆที่เกี่ยวข้องจัดทำโครงการในส่วนที่เกี่ยวข้อง โดยยึดแนวทางภายใต้นโยบายและแผนการจัดการสิ่งแวดล้อมประจำปี 2537 เป็นหลักและบรรจุโครงการดังกล่าวไว้ในแผนปฏิบัติการเพื่อการจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อม ในระดับจังหวัดประจำปี 2537 เพื่อนำเสนอตามขั้นตอนไป 4. อนุมัติในหลักการให้จัดตั้งสำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ในสำนักงาน

ตารางผนวกที่ ก2 (ต่อ)

มติคณะรัฐมนตรี/เรื่อง	เนื้อหา
20. มติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ 27 เมษายน 2536 เรื่องมติคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ เรื่องนโยบายและแผนการจัดการสิ่งแวดล้อม ประจำปี 2537 (ต่อ)	ปลัดกระทรวงมหาดไทย และสำนักงานพัฒนาและปรับปรุงประสิทธิภาพคุณภาพสิ่งแวดล้อมทางด้านการขนส่งในสำนักงานปลัดกระทรวงคมนาคม โดยให้สำนักงาน ก.พ. และสำนักงานงบประมาณพิจารณาจัดสรรอัตรากำลังและงบประมาณตามความเหมาะสมและจำเป็นต่อไป
	5. คณะรัฐมนตรีมีข้อสังเกตว่าในการจัดทำรายละเอียดของแผนงาน/โครงการ ในข้อ 2 ควรกำหนดแผนงานเป้าหมาย ขั้นตอน และวิธีการดำเนินงาน และการควบคุมให้ชัดเจนรวมทั้งการประเมินผลการดำเนินงานตามแผนงาน/โครงการ จึงมอบให้ส่วนราชการที่เกี่ยวข้องรับข้อสังเกตดังกล่าวไปพิจารณาดำเนินการด้วย
21.มติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ 17 ตุลาคม 2538 เรื่องแผนปฏิบัติการป้องกันและแก้ไขปัญหาน้ำมันรั่วไหลในแหล่งน้ำ	สาระสำคัญ เห็นชอบแนวทางการดำเนินงาน และแผนปฏิบัติการป้องกันและแก้ไขปัญหาน้ำมันรั่วไหลในแหล่งน้ำตามที่กระทรวงวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและสิ่งแวดล้อมเสนอ
22. มติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ 16 กรกฎาคม 2539 เรื่องปัญหาผลกระทบสิ่งแวดล้อมจากการเพาะเลี้ยงกุ้งของประเทศไทยจากการประชุมคณะกรรมการว่าด้วยการพัฒนาอย่างยั่งยืน ครั้งที่ 4	สาระสำคัญ 1. เห็นชอบให้กรมประมงเร่งรัดแก้ไขปัญหาค่าผลกระทบสิ่งแวดล้อมจากการเพาะเลี้ยงกุ้ง โดยเฉพาะอย่างยิ่งที่มีผลกระทบกับป่าชายเลน โดยให้ประสานกับกระทรวงพาณิชย์ กระทรวงต่างประเทศ และกระทรวงวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและสิ่งแวดล้อม และรายงานผลการดำเนินงานให้คณะรัฐมนตรีทราบเป็นระยะ ตามที่กระทรวงวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและสิ่งแวดล้อมเสนอ 2. กรณีต่างประเทศมีการเผยแพร่ภาพข่าวและวิพากษ์วิจารณ์ปัญหาสิ่งแวดล้อม ซึ่งทำให้เกิดภาพลักษณ์ในทางลบต่อประเทศไทย ให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องรับแถลงข่าวข้อมูลตอบโต้แล้วจัดส่งข้อมูลให้กระทรวงการ

ตารางผนวกที่ ก2 (ต่อ)

มติคณะรัฐมนตรี/เรื่อง	เนื้อหา
22. มติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ 16 กรกฎาคม 2539 เรื่องปัญหาผลกระทบสิ่งแวดล้อมจากการเพาะเลี้ยงกุ้งของประเทศไทยจากการประชุมคณะกรรมการว่าด้วยการพัฒนาอย่างยั่งยืน ครั้งที่ 4 (ต่อ)	ต่างประเทศและให้กระทรวงการต่างประเทศดำเนินการชี้แจงโต้ตอบและเผยแพร่ข้อมูลเพื่อสร้างความเข้าใจที่ถูกต้องต่อไปด้วย 3. คณะรัฐมนตรีได้พิจารณาเห็นว่า แม้คณะรัฐมนตรีจะได้มีมติ (23 กรกฎาคม 2534) เรื่องรายงานการศึกษาสถานภาพปัจจุบันของป่าชายเลนและปะการังของประเทศ โดยให้ระงับการใช้ประโยชน์ในพื้นที่ป่าชายเลน โดยเด็ดขาดแล้วก็ตาม แต่ก็ยังปรากฏว่ามีการบุกรุกเข้าใช้ประโยชน์และทำลายพื้นที่ป่าชายเลนอยู่อีกเป็นจำนวนมาก ซึ่งทำให้เกิดผลเสียอย่างร้ายแรงกับสภาพแวดล้อมและสัตว์น้ำ ดังนั้นเพื่อให้ปัญหาดังกล่าวได้รับการแก้ไขอย่างจริงจังและเร่งด่วน จึงให้กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ (กรมป่าไม้) พิจารณาเสนอมาตรการเร่งด่วนเพื่อป้องกันอนุรักษ์และฟื้นฟูสภาพแวดล้อมป่าชายเลนให้คณะรัฐมนตรีพิจารณาโดยด่วนต่อไป
23. มติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ 13 สิงหาคม 2539 เรื่องการยกเลิกการให้สัมปทานทำไม้ในเขตป่าชายเลน	สาระสำคัญ 1. ให้กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ (กรมป่าไม้) รับไปพิจารณาดำเนินการตามมาตรา 68 ทวิ แห่งพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช 2484 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช 2484 พ.ศ. 2532 เพื่อให้มีการยกเลิกการสัมปทานทำไม้ในเขตป่าไม้ชายเลนทั้งหมดต่อไป 2. เรงรัดดำเนินการตามมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ 16 กรกฎาคม 2539 ด้วย <u>หมายเหตุ</u> มติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ 16 กรกฎาคม 2539 ให้กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ (กรมป่าไม้) พิจารณามาตรการเร่งด่วน เพื่อป้องกันสภาพแวดล้อมป่าชายเลน ให้คณะรัฐมนตรีพิจารณาโดยด่วน

ตารางผนวกที่ ก2 (ต่อ)

มติคณะรัฐมนตรี/เรื่อง	เนื้อหา
24. มติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ 19 พฤศจิกายน 2539 เรื่องการยกเลิกการให้สัมปทานทำไม้ในเขตป่าไม้ชายเลน	สาระสำคัญ 1. เห็นชอบให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ดำเนินการตามนัยมาตรา 68 ทวิ แห่งพระราชบัญญัติป่าไม้พุทธศักราช 2484 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติป่าไม้พุทธศักราช 2484 พ.ศ. 2532 ตามที่กระทรวงเกษตรและสหกรณ์เสนอ 2. เห็นชอบมาตรการและแนวทางปฏิบัติในการอนุรักษ์และฟื้นฟูป่าชายเลน ตามที่กระทรวงเกษตรและสหกรณ์เสนอ สำหรับงบประมาณดำเนินการให้ตกลงกับสำนักงานงบประมาณ ทั้งนี้ให้กรมป่าไม้รับความเห็นของสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ สำนักงานงบประมาณ และสังเกตของคณะรัฐมนตรี ซึ่งเห็นว่าการกำหนดพื้นที่ป่าชายเลนทั่วประเทศออกเป็น 3 เขต รวมเนื้อที่ประมาณ 2,327,800 ไร่ โดยกำหนดเนื้อที่อนุรักษ์ไว้ประมาณ 266,737 ไร่ เนื้อที่ดังกล่าวยังมีจำนวนน้อยมากเมื่อเทียบกับเนื้อที่ทั้งหมดจึงควรพิจารณากำหนดเป็นเนื้อที่เขตอนุรักษ์ให้มากขึ้นเพื่อรักษาไว้ซึ่งสภาพแวดล้อมและระบบนิเวศไปประกอบการพิจารณาดำเนินการต่อไปด้วย
25. มติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ 2 ธันวาคม 2539 เรื่องการศึกษาทบทวนมติคณะรัฐมนตรีที่มีความอ่อนไหวในทางการเมือง	สาระสำคัญ นายกรัฐมนตรีเสนอว่าโดยที่คณะรัฐมนตรีชุดเดิมได้มีมติในเรื่องสำคัญซึ่งมีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมและประชาชนเป็นส่วนรวม รวมทั้งเป็นเรื่องที่มีความอ่อนไหวในทางการเมืองในสถานการณ์ปัจจุบัน จึงได้ให้สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีนำเสนอข้อมูลในเรื่องเหล่านี้เสนอคณะรัฐมนตรีได้ทราบในเบื้องต้นและสมควรให้รัฐมนตรีที่เกี่ยวข้องรับไปพิจารณาศึกษา ดังนี้

ตารางผนวกที่ ก2 (ต่อ)

มติคณะรัฐมนตรี/เรื่อง	เนื้อหา
25. มติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ 2 ธันวาคม 2539 เรื่องการศึกษาทบทวมติคณะรัฐมนตรีที่มีความอ่อนไหวในทางการเมือง (ต่อ)	1. เรื่องสถานการณ์อุทกภัย ปี 2539 2. เรื่องปัญหาสมัชชาคนจน 3. เรื่องโครงการเขื่อนแก่งเสือเต้น จ.แพร่ 4. เรื่องการพิจารณาสร้างกระเช้าไฟฟ้าในอุทยานแห่งชาติภูกระดึง จ.เลย 5. เรื่องการยกเลิกให้สัมปทานทำไม้ในเขตป่าชายเลน
26. มติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ 25 กุมภาพันธ์ 2540 เรื่องขอผ่อนผันการใช้ประโยชน์ในพื้นที่ป่าชายเลน ตามมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ 23 กรกฎาคม 2534	สาระสำคัญ นโยบายด้านการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม โดยเฉพาะการอนุรักษ์ป่าชายเลนเป็นนโยบายที่รัฐบาลให้ความสำคัญ ซึ่งได้มีมติคณะรัฐมนตรีในเรื่องการอนุรักษ์ฟื้นฟูป่าชายเลนมาแล้วหลายครั้ง การผ่อนผันให้ผู้ขอประทานบัตรและผู้ถือประทานบัตรได้เข้าใช้ประโยชน์ในพื้นที่ป่าชายเลนได้จะมีผลกระทบซึ่งไม่เฉพาะแต่ในประเทศในเรื่องของระบบนิเวศวิทยาเท่านั้น แต่จะส่งผลกระทบต่อการค้าระหว่างประเทศด้วย โดยจะมีการยกขึ้นมาเป็นประเด็นการถกเถียงทางด้านเศรษฐกิจการค้ากับประเทศไทยอยู่เสมอ หากประเทศไทยแสดงให้เห็นถึงการปฏิบัติตามมาตรการการอนุรักษ์และฟื้นฟูป่าชายเลนอย่างจริงจังก็จะเป็นส่วนส่งเสริมด้านเศรษฐกิจการค้ากับต่างประเทศ และจำอำนวยประโยชน์ให้กับประเทศไทยเป็นส่วนรวม ประกอบการทำเหมืองแร่ในปัจจุบันน่าจะไม่มีคุณค่าทางเศรษฐกิจ จึงให้กระทรวงอุตสาหกรรมรับไปเจรจากับผู้ได้รับประทานบัตรเหมืองแร่ในพื้นที่ป่าชายเลนเพื่อยกเลิกประทานบัตรดังกล่าว แล้วให้เสนอผลการเจรจาให้คณะรัฐมนตรีพิจารณาต่อไป

ตารางผนวกที่ ก2 (ต่อ)

มติคณะรัฐมนตรี/เรื่อง	เนื้อหา
27.มติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ 15 กรกฎาคม 2540 เรื่องมติคณะกรรมการพัฒนาพื้นที่ชายฝั่งทะเลภาคใต้ ครั้งที่ กพต.2/2540	สาระสำคัญ เห็นชอบมติคณะกรรมการการพัฒนาพื้นที่ชายฝั่งทะเลภาคใต้ ครั้งที่ กพต.2/2540 เมื่อวันที่ 28 พฤษภาคม 2540 ตามที่สำนักงานคณะกรรมการการพัฒนาพื้นที่ชายฝั่งทะเลภาคใต้เสนอทั้ง 3 เรื่องและให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องรับไปดำเนินการให้แต่ละหน่วยงานทำความเข้าใจความตกลงในรายละเอียดกับสำนักงานประมาณต่อไป สำหรับ 3 เรื่องที่นำเสนอ คือ 1. การกำหนดมาตรการการจัดการด้านสิ่งแวดล้อมในพื้นที่ชายฝั่งทะเลภาคใต้ ซึ่งครอบคลุมถึง (1) กำหนดผังการใช้ที่ดินระดับอนุภาค (2) การกำหนดมาตรการการจัดการด้านสิ่งแวดล้อม (3) การฟื้นฟูบูรณะแหล่งท่องเที่ยว 2. การแปรแผนสู่ปฏิบัติเพื่อพัฒนาพื้นที่สามเหลี่ยมบางสะพาน-ชุมพร-ระนอง สำหรับอุตสาหกรรมต่อเนื่องจากเหล็ก อุตสาหกรรมแปรรูปเกษตรและแหล่งท่องเที่ยว 3. การพัฒนาพื้นที่ 5 จังหวัดชายแดนภาคใต้การจัดตั้งธนาคารอิสลาม
28.มติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ 7 ตุลาคม 2540 เรื่องมติคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ เรื่องสถานภาพปัจจุบันของป่าชายเลนและแผนการจัดการป่าชายเลนของประเทศ	สาระสำคัญ 1. รับทราบรายงานสถานภาพปัจจุบันของป่าชายเลนของประเทศ และเห็นชอบแผนการจัดการป่าชายเลนของประเทศตามที่กระทรวงวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและสิ่งแวดล้อมรับความเห็นของสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติไปดำเนินการด้วย ส่วนเรื่องการเงินเป็นไปตามความเห็นของสำนักงานประมาณ 2. ความเห็นของสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ สรุปได้ ดังนี้ 2.1 เห็นชอบกับแผนเพราะสนับสนุนกับเป้าหมาย

ตารางผนวกที่ ก2 (ต่อ)

มติคณะรัฐมนตรี/เรื่อง	เนื้อหา
28. มติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ 7 ตุลาคม 2540 เรื่องมติคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ เรื่อง สถานภาพปัจจุบันของป่าชายเลนและแผนการจัดการป่าชายเลนของประเทศ	รักษาพื้นที่ป่าชายเลนไม่ต่ำกว่า 1 ล้านไร่ ในที่สุดท้ายของแผนพัฒนาฉบับที่ 8 2.2 ควรปรับปรุงโดยให้ความสำคัญการปลูกป่าชายเลน การเฝ้าระวังและป้องกันการบุกรุกทำลายป่ามากยิ่งขึ้น 3. ควรเพิ่มบทบาทให้องค์กรบริหารส่วนจังหวัดและตำบลเป็นหน่วยงานนำในการรณรงค์สร้างจิตสำนึกด้านสิ่งแวดล้อม การป้องกันการเฝ้าระวังการบุกรุก การฟื้นฟู โดยให้ส่วนราชการต่างๆ ที่เกี่ยวข้องสนับสนุน 4. ให้มีการวางระบบการติดตามและประเมินผล ระดับภาคและระดับจังหวัดควบคู่ไปกับการสร้างดัชนีวัดผลความสำเร็จในการปฏิบัติงานตามพื้นที่ การกิจและการมีส่วนร่วมให้สอดคล้องกับกรอบตัวชี้วัดเบื้องต้น 5 ระดับ คือ การวัดผลกระทบสุดท้ายของการพัฒนา การวัดประสิทธิภาพของการพัฒนาเฉพาะด้าน การวัดประสิทธิผลของยุทธศาสตร์การพัฒนา การวัดประสิทธิภาพขององค์กร และการวัดสภาวะการณ์ที่เป็นจริงในด้านต่างๆ
29.มติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ 22 สิงหาคม 2543 และวันที่ 17 ตุลาคม 2543 เรื่อง การแก้ปัญหาการจัดการพื้นที่ป่าชายเลน (เงื่อนไขในการนำเสนอมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ 23 กรกฎาคม 2534) ไปปฏิบัติให้เกิดผลเป็นรูปธรรมในการบังคับและจัดการป่าไม้ชายเลน	สาระสำคัญ 1. ให้คงไว้ซึ่งมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ 23 กรกฎาคม 2534 เรื่องรายงานการศึกษาสถานภาพปัจจุบันของป่าไม้ชายเลนและปะการังของประเทศ 2. เพื่อสนองนโยบายในการแก้ไขปัญหาข้อขัดแย้งของราษฎรที่ได้เข้าครอบครองอาศัยพื้นที่ทำกินในเขตป่าชายเลน และแก้ไขปัญหาความเดือดร้อน ในกรณีการใช้ประโยชน์พื้นที่ป่าชายเลนโดยถูกต้องตามกฎหมายจึงเพิ่มเติมเงื่อนไขในการนำมติคณะรัฐมนตรีตามข้อ 1' ไปปฏิบัติให้บังเกิดผลเป็นรูปธรรมในการใช้บังคับและการจัดการป่าไม้ชายเลน ดังนี้ 2.1 อนุญาตให้ราษฎรที่ได้เข้าไปอยู่อาศัยในเขตป่า

ตารางผนวกที่ ก2 (ต่อ)

มติคณะรัฐมนตรี/เรื่อง	เนื้อหา
29. มติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ 22 สิงหาคม 2543 และวันที่ 17 ตุลาคม 2543 เรื่อง การแก้ปัญหาการจัดการพื้นที่ป่าชายเลน (เงื่อนไขในการนำเสนอมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ 23 กรกฎาคม 2534) ไปปฏิบัติให้เกิดผลเป็นรูปธรรมในการบังคับและจัดการป่าไม้ชายเลน (ต่อ)	ชายเลนโดยมิได้มีเอกสารสิทธิ์ก่อนมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ 23 กรกฎาคม 2534 ยังคงอยู่อาศัยต่อไปได้แต่ไม่อนุญาตให้ทำกิน ทั้งนี้ต้องขออนุญาตจากกรมป่าไม้ทุกปี 2.2 ให้กรมป่าไม้จัดการดูแลรักษาในลักษณะเป็นเขตกันชน (Buffer Zone) เพื่ออนุรักษ์ป่าชายเลนตลอดแนวชายฝั่งทะเล กว้างไม่น้อยกว่า 100 เมตรตลอดแนวชายฝั่งทะเล เพื่อฟื้นฟูให้เป็นป่าชายเลนที่สมบูรณ์เว้นแต่บริเวณชายฝั่งทะเลตอนใดที่มีลักษณะทางกายภาพที่ไม่อำนวยให้แนวเขตเป็นป่าชายเลนจรดฝั่งทะเลได้ถึง 100 เมตร หากปรากฏว่าในท้องที่ใดเป็นที่อยู่อาศัยของราษฎรให้นำข้อ 2.1 มาใช้โดยอนุโลม 2.3 ให้ผู้ได้รับสัมปทานทำไม้ป่าชายเลนและประสงค์จะดำเนินการต่อคงมีสิทธิ์ทำไม้ต่อไปจนสิ้นอายุสัมปทาน โดยให้กรมป่าไม้กวดขันดูแลมิให้มีการกระทำผิดเงื่อนไขสัมปทานที่กำหนดโดยเคร่งครัด และหากพบว่ามีการกระทำผิดเงื่อนไขใดๆ ให้เพิกถอนทันที 2.4 ให้ผู้ได้รับประทานบัตรเหมืองแร่ในพื้นที่ป่าชายเลนดำเนินการต่อไปจนถึงสิ้นอายุประทานบัตรโดยให้กรมทรัพยากรธรณีกวดขันดูแลมิให้มีการกระทำผิดเงื่อนไขประทานบัตรและเจตนารมณ์ของกฎหมายหากพบว่ามีกระทำทำให้เพิกถอนประทานบัตรทันที 2.5 ทำเทียบเรือประมง ที่ดำเนินการมาก่อนวันที่ 23 กรกฎาคม 2534 ให้กรมป่าไม้พิจารณาอนุญาตให้ใช้พื้นที่ในเขตป่าชายเลนคราวละไม่เกิน 2 ปีแต่ทั้งนี้รวมกันแล้วต้องไม่เกินระยะเวลา 15 ปี นับตั้งแต่คณะรัฐมนตรีมีมติเห็นชอบ โดยห้ามมิให้ขยายพื้นที่ทำการ พร้อมทั้งให้กำหนดมาตรการควบคุมเพื่อป้องกันผลกระทบสภาพป่าและสิ่งแวดล้อมและภายหลังจาก 15 ปีแล้ว ให้รัฐเป็นผู้เข้าไปดำเนินการต่อไป

ตารางผนวกที่ ก2 (ต่อ)

มติคณะรัฐมนตรี/เรื่อง	เนื้อหา
29. มติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ 22 สิงหาคม 2543 และวันที่ 17 ตุลาคม 2543 เรื่อง การแก้ปัญหาการจัดการพื้นที่ป่าชายเลน (เงื่อนไขในการนำเสนอมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ 23 กรกฎาคม 2534) ไปปฏิบัติให้เกิดผลเป็นรูปธรรมในการบังคับและจัดการป่าไม้ชายเลน (ต่อ)	2.6 สถานที่ราชการในหมู่บ้านในเขตป่าชายเลนที่มีอยู่ก่อนวันที่ 23 กรกฎาคม 2534 ให้พิจารณาเพิกถอนสภาพป่าชายเลน 2.7 ให้คณะกรรมการนโยบายป่าไม้แห่งชาติ มอบหมายให้กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ดำเนินการกำหนดอัตรา และเรียกเก็บค่าใช้ประโยชน์พื้นที่ ในเขตป่าชายเลนในกรณีต่างๆ โดยคำนึงถึงผลตอบแทนทางเศรษฐกิจจากการใช้พื้นที่ รวมทั้งผลกระทบและความสูญเสียสภาพความสมบูรณ์ของป่าชายเลนและสภาพแวดล้อมประกอบด้วย โดยให้นำรายได้จากการเรียกเก็บค่าใช้ประโยชน์ที่ดินดังกล่าวสมทบสนับสนุนการปลูกฟื้นฟู และการอนุรักษ์ป่าชายเลนของกรมป่าไม้ 2.8 ในพื้นที่ที่มีการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำหลังแนวเขตป่าชายเลนที่ราษฎรบุกรุก และพื้นที่กรรมสิทธิ์ของเอกชน ให้กรมประมง กรมป่าไม้และกรมควบคุมมลพิษ ร่วมกันดูแลและจัดให้มีระบบน้ำ ระบบบำบัดและระบบกำจัดของเสีย เพื่อรักษาสภาพป่าชายเลนและคุณภาพสิ่งแวดล้อม 2.9 ให้นำพื้นที่ป่าชายเลนที่จำแนกออกเป็นเขตการใช้ประโยชน์ที่ดินในพื้นที่ป่าชายเลนตามแนวมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ 15 ธันวาคม 2530 พื้นที่นอกชายฝั่งทะเลที่เกิดขึ้นใหม่ ให้กรมป่าไม้กันไว้เป็นพื้นที่อนุรักษ์ พื้นที่พุมารวมเป็นพื้นที่เขตอนุรักษ์ทั้งหมด เว้นแต่บริเวณพื้นที่ที่ได้รับอนุญาตให้มีการใช้ประโยชน์ในกรณีต่างๆ ดังกล่าวข้างต้น ทั้งนี้ ให้กรมป่าไม้จัดทำแผนที่แสดงแนวเขตการอนุรักษ์ให้แจ้งชัด รวมทั้งแสดงแนวเขตพื้นที่ที่อนุญาตให้ราษฎรเข้าอาศัยทำกินเพื่อจัดเป็นเขตกันชน ให้กรมป่าไม้เร่งรัดทำแผนที่แสดงแนวเขตดังกล่าวให้เสร็จโดยเร็วที่สุด แต่ทั้งนี้ต้องไม่ช้ากว่า 1 ปี นับตั้งแต่

ตารางผนวกที่ ก2 (ต่อ)

มติคณะรัฐมนตรี/เรื่อง	เนื้อหา
29. มติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ 22 สิงหาคม 2543 และวันที่ 17 ตุลาคม 2543 เรื่อง การแก้ปัญหาการจัดการพื้นที่ป่าชายเลน (เงื่อนไขในการนำเสนอมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ 23 กรกฎาคม 2534) ไปปฏิบัติให้เกิดผลเป็นรูปธรรม ในการบังคับและจัดการป่าไม้ชายเลน (ต่อ)	คณะรัฐมนตรีมีมติเห็นชอบและจัดส่งแผนที่ที่เสร็จแล้วให้หน่วยราชการต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง เพื่อปฏิบัติให้เป็นไปตามมติคณะรัฐมนตรีโดยเคร่งครัด และให้สำนักงานประมาณ จัดสรรงบประมาณประจำปีให้กรมป่าไม้ในการอนุรักษ์ และฟื้นฟูป่าชายเลน
	2.10 ในพื้นที่เขตอนุรักษ์ตามข้อ 9) ห้ามมิให้อนุญาตการใช้ประโยชน์พื้นที่ป่าชายเลนในทุกกรณีทั้งภาครัฐและเอกชน เพื่อเปิดโอกาสให้ป่าชายเลนได้ฟื้นตัวกลับคืนสู่ความสมบูรณ์ อันจะเป็นการถือฤกษ์การใช้ประโยชน์อย่างยั่งยืนต่อไปได้ในอนาคต
	2.11 ความข้อใดในมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ 23 กรกฎาคม 2534 เรื่องรายงานการศึกษาสถานภาพปัจจุบันของป่าไม้ชายเลนและปะการังของประเทศรวมทั้งมติอื่นใดที่ขัดแย้งกับเงื่อนไขเพิ่มเติมข้างต้น ซึ่งคณะรัฐมนตรีเห็นชอบ ให้ถือตามเงื่อนไขเพิ่มเติมดังกล่าวข้างต้น
	3. ให้มีวิธีดำเนินงาน เพื่อให้เงื่อนไขตามข้อ 2. บังเกิดผลในทางปฏิบัติ ดังนี้
	3.1 การจัดสรรงบประมาณในการจัดระบบน้ำ ระบบบำบัดและระบบกำจัดของเสีย ให้ผู้ประกอบการออกค่าใช้จ่ายทั้งหมดหรือส่วนหนึ่งแล้วแต่กรณีตามความเหมาะสมเนื่องจากเป็นผู้ก่อผลกระทบสิ่งแวดล้อม
	3.2 ในเขตอนุรักษ์ ห้ามมิให้อนุญาตการใช้ประโยชน์พื้นที่ป่าชายเลนในทุกกรณี โดยรวมถึงพื้นที่ก่อสร้างสาธารณูปโภค สาธารณูปการ เพื่อก่อสร้างระบบบำบัดต่างๆ ด้วย
	3.3 ให้กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน องค์การบริหารส่วนตำบล หรือนิติบุคคลในท้องถิ่น ที่ได้รับการแต่งตั้งตามกฎหมาย ร่วมกับเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องโดยมีคณะกรรมการป้องกัน และหยุดยั้งการบุกรุกที่ดินในเขตป่าชายเลนเป็น

ตารางผนวกที่ ก2 (ต่อ)

มติคณะรัฐมนตรี/เรื่อง	เนื้อหา
29. มติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ 22 สิงหาคม 2543 และวันที่ 17 ตุลาคม 2543 เรื่อง การแก้ปัญหาการจัดการพื้นที่ป่าชายเลน (เงื่อนไขในการนำเสนอมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ 23 กรกฎาคม 2534) ไปปฏิบัติให้เกิดผลเป็นรูปธรรมในการบังคับและจัดการป่าไม้ชายเลน (ต่อ)	คณะกรรมการร่วมในการพิจารณาอนุญาตให้ราษฎรอยู่อาศัยในป่าชายเลน โดยยืนยันว่าราษฎรที่ได้รับอนุญาตนั้นเป็นผู้ที่ได้เข้ามาทำกินก่อน 2.1 วันที่ 23 กรกฎาคม 2534 จริง ทั้งนี้ให้มีการประชาสัมพันธ์สร้างความเข้าใจให้แก่ราษฎรด้วยกำหนดมาตรการด้านการเงินให้รัฐพิจารณาให้ความช่วยเหลือราษฎรได้รับเงินกู้ดอกเบี้ยต่ำเพื่อใช้ในการลงทุน เช่น จากธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร หรือกองทุนพัฒนาชนบท เป็นต้น 4. มติคณะรัฐมนตรีได้ขัดหรือแย้งกับมติคณะรัฐมนตรีในเรื่องนี้ให้ใช้มติคณะรัฐมนตรีนี้แทนและในการออกมติคณะรัฐมนตรีเกี่ยวกับป่าชายเลนฉบับใหม่ ให้ใช้มติคณะรัฐมนตรีนี้เป็นหลัก

ที่มา: คณะกรรมการนโยบายป่าไม้แห่งชาติ (2544)

4. สถานีวิจัยพัฒนาทรัพยากรป่าชายเลน

4.1 สถานีวิจัยพัฒนาทรัพยากรป่าชายเลนที่ 1 (ระยอง)

ประวัติของสถานีวิจัย

ตามหลักฐานจากเอกสารของสถานีวิจัยพัฒนาทรัพยากรป่าชายเลนที่ 1 จังหวัดระยองแห่งนี้เป็นเดิมมีชื่อทางราชการว่า “หน่วยจัดการป่าชายเลนที่ รย.1 (แกลง)” สังกัดฝ่ายจัดการป่าชายเลน สำนักงานป่าไม้เขตตราด เดิมรวมอยู่ในหน่วยงานที่ทางราชการเรียกว่า “หมวดป่าเลนระยอง – จันทบุรี – ตราด” ต่อมาจัดตั้งเป็น “หน่วยป่าเลนระยอง – จันทบุรี – ตราด” ตามประกาศกรมป่าไม้ เมื่อวันที่ 20 กุมภาพันธ์ 2505 เป็นหน่วยจัดการป่าชายเลนที่ได้รับการพิจารณาให้จัดตั้งขึ้นตามโครงการพัฒนาพื้นที่ป่าชายเลนเพื่อการอนุรักษ์ เพื่อให้สามารถดำเนินงานด้านป่าชายเลนได้อย่างมีประสิทธิภาพสูงสุด โดยจัดตั้งเป็นหน่วยถาวรตามแผนปฏิบัติงานประจำปี 2537 (กรมป่าไม้, 2544)

ต่อมาเมื่อปี 2545 พระราช-กฤษฎีกาโอนกิจการบริหารและอำนาจหน้าที่ของส่วนราชการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. 2545 ได้โอนกิจการเกี่ยวกับป่า

ชายเลนไปอยู่ในความรับผิดชอบของ กรมทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง จึงได้เปลี่ยนชื่อเป็น “สถานีพัฒนาทรัพยากรป่าชายเลนที่ 1” พื้นที่ป่าชายเลนในความดูแลรับผิดชอบประกอบด้วยพื้นที่ในจังหวัดระยองทั้งหมด และจังหวัดจันทบุรีบางส่วน รวมพื้นที่ 87,581.25 ไร่ (กรมทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง, 2547)

ที่ตั้งของสถานี

ตั้งอยู่ที่บ้านถนนกระเพรา หมู่ที่ 8 ตำบลเนินฆ้อ อำเภอแกลง จังหวัดระยอง 21110
Tel. 0-1439-2741, 0-1514-5035 Fax. 038-887106

4.2 สถานีพัฒนาทรัพยากรป่าชายเลนที่ 2 (ท่าสอน จันทบุรี)

ประวัติของสถานี

เริ่มก่อตั้งขึ้นเมื่อ พ.ศ. 2545 หลังจากที่กรมทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่งได้รับการโอนกิจการการบริหาร อำนาจหน้าที่ของส่วนราชการต่าง ๆ เกี่ยวกับป่าชายเลนมาอยู่ในความดูแลรับผิดชอบ โดยแต่เดิมนั้นสถานีพัฒนาทรัพยากรป่าชายเลนที่ 2 (ท่าสอน จันทบุรี) นั้นปฏิบัติงานร่วมกับสถานีพัฒนาทรัพยากรป่าชายเลนที่ 3 (ขลุง) ภายใต้ชื่อหน่วยงานว่า “หน่วยจัดการป่าชายเลนที่ จบ.1 (ขลุง) จังหวัดจันทบุรี”

ที่ตั้งของสถานี

ตั้งอยู่ที่ หมู่ที่ 7 บ้านท่าสอน ตำบล บ่อ อำเภอ ขลุง จังหวัด จันทบุรี ระหว่าง กม.ที่ 374 - 375 บนเส้นทางถนนสุขุมวิท จากอำเภอขลุง จังหวัดจันทบุรี มุ่งหน้าไป อำเภอเขาสมิง จังหวัดตราด Tel. 039 – 424186 Fax. 039-441881

4.3 สถานีพัฒนาทรัพยากรป่าชายเลนที่ 3 (ขลุง)

ประวัติของสถานี

เดิมมีชื่อทางราชการว่า “หมวดป่าเลนระยอง - จันทบุรี - ตราด” เข้าอาคารใช้เป็นสำนักงาน ที่ทำการชั่วคราวอยู่ในตลาดอำเภอขลุง ต่อมาได้มีประกาศกรมป่าไม้ ลงวันที่ 20 กุมภาพันธ์ 2505 ให้จัดตั้งเป็น “หน่วยป่าเลนระยอง – จันทบุรี – ตราด” ได้รับงบประมาณปลูกสร้างที่ทำการถาวรขึ้น จึงได้ย้ายสำนักงานที่ทำการมาอยู่ที่ราชพัสดุ แปลงหมายเลข 4658 (ที่ตั้งที่ทำการปัจจุบัน) และได้มีการแต่งตั้งหัวหน้าหน่วย ๆ และเจ้าหน้าที่ระดับต่าง ๆ มาประจำปฏิบัติงานที่หน่วย ๆ ในระยะเวลาต่อมาได้มีหนังสือกรมป่าไม้ที่ กษ 0703/1733 ลงวันที่ 9 กุมภาพันธ์ 2510 ให้เปลี่ยนชื่อ

จาก “หน่วยควบคุมป่าเลนระยอง – จันทบุรี – ตราด” เป็น “หน่วยป้องกันรักษาป่าที่ จบ.7 (ขลุ้ง)” จนกระทั่งปี พ.ศ. 2512 ได้มีหนังสือกรมป่าไม้ที่ กษ 1703/5039 ลงวันที่ 8 พฤษภาคม 2512 ให้เปลี่ยนฐานะจากหน่วยป้องกันรักษาป่าที่ จบ.7 (ขลุ้ง) เป็น “หน่วยควบคุมป่าเลน” ตั้งแต่ปีงบประมาณ 2513 ภายได้สังกัดกองโครงการ กรมป่าไม้ ต่อมาได้มีคำสั่งกรมป่าไม้ที่ 554/2517 ลงวันที่ 24 พฤษภาคม 2517 ให้หน่วยควบคุมป่าเลนที่ จบ.7 (ขลุ้ง) โอนมาสังกัดสำนักงานป่าไม้เขตศรีราชาและต่อมาได้เปลี่ยนชื่อเป็น “หน่วยจัดการป่าเลนที่ จบ.1 (ขลุ้ง) จังหวัดจันทบุรี” เมื่อปี 2523 และเป็น “หน่วยจัดการป่าชายเลนที่ จบ.1 (ขลุ้ง) จังหวัดจันทบุรี” เมื่อปี 2530 ตามนัยหนังสือกรมป่าไม้ที่ กษ 0706/19808 ลงวันที่ 13 กรกฎาคม 2530 ตามลำดับ จนถึงปี 2545 (กรมทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง, 2548)

ต่อมาเมื่อปี 2545 พระราช-กฤษฎีกาโอนกิจการบริหารและอำนาจหน้าที่ของส่วนราชการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. 2545 ได้โอนกิจการเกี่ยวกับป่าชายเลนไปอยู่ในความรับผิดชอบของ กรมทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง จึงได้เปลี่ยนชื่อเป็น “สถานีพัฒนาทรัพยากรป่าชายเลน” ประกอบกับพื้นที่ป่าชายเลนที่ทางหน่วยงานมีหน้าที่ต้องดูแลรับผิดชอบนั้นครอบคลุมพื้นที่ปากแม่น้ำเวฬุตั้งแต่เขตอำเภอขลุ้ง จังหวัดจันทบุรี ถึงอำเภอเขาสมิง จังหวัดตราด ซึ่งเป็นเนื้อที่ขนาดใหญ่ ทำให้เกิดการแบ่งหน่วยงานที่รับผิดชอบเป็น 2 สถานี คือ สถานีพัฒนาทรัพยากรป่าชายเลนที่ 2 (ท่าสอย จันทบุรี) และสถานีพัฒนาทรัพยากรป่าชายเลนที่ 3 (ขลุ้ง) เพื่อปฏิบัติงานในพื้นที่ดังกล่าว

ที่ตั้งของสถานี

ตั้งอยู่ ณ ที่ราชพัสดุ แปลงหมายเลขที่ 4658 บ้านเลขที่ 66/1 หมู่ที่ 10 ตำบลเกวียนหัก
อำเภอขลุ้ง จังหวัดจันทบุรี Tel. 0-1487-8745 Fax. 039-441840

4.4 สถานีพัฒนาทรัพยากรป่าชายเลนที่ 4 (น้ำเขียว ตราด)

ประวัติของสถานี

ตามหลักฐานจากเอกสารของสถานีพัฒนาทรัพยากรป่าชายเลนที่ 4 (น้ำเขียว) จังหวัดตราด แห่งนี้เดิมมีชื่อทางราชการว่า “หน่วยจัดการป่าชายเลนที่ ตร.1 (น้ำเขียว)” สังกัดฝ่ายจัดการป่าชายเลนสำนักงานป่าไม้เขตศรีราชา เดิมรวมอยู่ในหน่วยงานที่ทางราชการเรียกว่า “หมวดป่าเลนระยอง – จันทบุรี – ตราด” ต่อมาจัดตั้งเป็น “หน่วยป่าเลนระยอง – จันทบุรี – ตราด” ตามประกาศกรมป่าไม้เมื่อวันที่ 20 กุมภาพันธ์ 2505 เปลี่ยนเป็น “หน่วยป้องกันรักษาป่าไม้ที่ จบ.1 (ขลุ้ง)” ตามหนังสือกรมป่าไม้ลงวันที่ 9 กุมภาพันธ์ 2510 ต่อมาเปลี่ยนเป็นหน่วยควบคุมป่าเลน ตั้งแต่ปี 2513 เป็นต้นมา ภายได้สังกัดกองโครงการ (กองจัดการ) กรมป่าไม้ ต่อมากรมป่าไม้ได้มีคำสั่งลงวันที่ 7 ตุลาคม

2513 ให้จัดตั้งหน่วยควบคุมป่าเลนเพิ่มขึ้นอีก 1 หน่วย คือ “หน่วยควบคุมป่าเลนที่ ตร.1 (น้ำเขียว)” และคำสั่งกรมป่าไม้ลงวันที่ 24 พฤษภาคม 2517 ให้หน่วยย้ายมาสังกัดสำนักงานป่าไม้เขตศรีราชา โดยมีเจ้าหน้าที่จากสำนักงานป่าเขตศรีราชา มาปฏิบัติงานโดยตรงและเปลี่ยนชื่อเป็น “หน่วยจัดการป่าชายเลนที่ ตร.1 (น้ำเขียว)” ตามหนังสือกรมป่าไม้ ลงวันที่ 18 มกราคม 2523 (หน่วยจัดการป่าชายเลนที่ ตร. 1 (น้ำเขียว), 2545)

ต่อมาเมื่อปี 2545 พระราช-กฤษฎีกาโอนกิจการบริหารและอำนาจหน้าที่ของส่วนราชการ ให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. 2545 ได้โอนกิจการเกี่ยวกับป่าชายเลนไปอยู่ในความรับผิดชอบของ กรมทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง จึงได้เปลี่ยนชื่อเป็น “สถานีพัฒนาทรัพยากรป่าชายเลนที่ 4 (น้ำเขียว ตราด)” โดยมีหน้าที่รับผิดชอบพื้นที่ป่าชายเลน ที่องที่ อำเภอมือง อำเภอสลอบอบ อำเภอสลอมิง และอำเภอสลอมใหญ่ จังหวัดตราด ครอบคลุม เนื้อที่ป่าสงวนแห่งชาติจำนวน 7 ป่า เนื้อที่รวม 60,919 ไร่

ที่ตั้งของสถานี

บ้านน้ำเขียว หมู่ที่ 2 ตำบลหนองโสน อำเภอมือง จังหวัดตราด Tel. 0-9939-7373
Fax. 039-593328